

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

Cap. V. Orbis diuisio penes antiquos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

CHAM cui Africa obuenit cum Palæstinâ & Arabiis.	} CHVS <i>Ethiopia vtraque.</i>	SABA. Sabæi Arabes.					
		HEVILLA. Arabia Petræa.					
		SABATHA. Metro. Arabiæ Felicis.					
		REGMA. In vrbe Regama ibidem.					
		NEMBROD. Babylonia.					
} MER- RAIM <i>Egyptus.</i>	LVDIM. Lydia, eò enim irrepfit.						
	LAABIM. Libya Exterior.						
	NEPHTVIM. In Numidia.						
	PHETRVSIM. In parte Arabiæ Petrææ Occidentali.						
	CHASLVIM. Lycia.						
PHVTH. In Numidiâ ad <i>Fl. Phuth.</i>							
CANAAN. In Palæstinâ.							
SEM cui adiu- dicata Asia: ta- men ex illâ filij Iaphet, & Cham aliquid decerpse- runt.	} AR- PHA- XAD	} SA- LE	} HE- BER	PHALEG ex quo Hebræi à pa- tre sic dicti.			
				} IECTAM cuius fi- lij 13. no- tiores.	Afamothe. <i>Sarmata.</i>		
					Saba. <i>Indi Sabæi.</i>		
				} LVD. ARAM <i>Syria.</i>	} HVS. Terra Hus in <i>Palestina.</i>	} MES. Sufiana ad <i>sinum Messanitem.</i>	OPHIR Sofsala aut Malaca malè Pe- ruuia.

*Prætermisimus Nepotum quorundam nomina quæ prouinciis nemo ad-
huc probabiliter aptauit.*

CAPVT V.

Orbis diuisio penes antiquos.

PRIMA legitur apud Strabonem vbi Eratosthenes eos refu-
tat qui totum orbem in *Græcos*, & *Barbaros* diuidebant,
ideoque suadebant Alexandro vt Græcos haberet amicos, hostes
verò Barbaros. Vtrum autem Græci *Romanos* vocauerint *Barba-
ros*,

ORBIS PARS
VETERIBVS
COGNITA

Inler pa.
88 et 89

ORRIS PARS
VITIBUS
CIVITATIS

ORRIS

ros, difficultate non caret. Tamen ex Plutarcho in vitâ T. Flaminii opinio negans colligitur.

SECUNDA est Ephori, apud Strabonem, diidentis orbem in quatuor populos *Indos, Ethiopas, Celtas, & Scythas*. Eiusdem quoque opinionis fuit Scymnus qui hætenus sub Marciani Hæcleotæ nomine cecinit. Frustrâ autem in illam sententiam rapitur Dionysius Halicarnassensis à Cluerio. Sed quidam hanc diuisionem de solis Barbaris intelligendam non immeritò putant; cum eius nullum apud Homerum extet vestigium.

TERTIA partes terræ tantùm assignat *Septentrionalem* quæ *Europa* dicitur, & *Meridionalem* quæ *Asia*. Ita sensit Varro lib. 1. de Re Rusticâ, vbi parentem huius sententiæ laudat Eratosthenem. Ita quoque Isocrates in Panegyrico, vbi innuit hanc opinionem apud Persas receptam fuisse. Meminere quoque huius Silius, Italicus, Lucanus, Augustinus, Orosius, & aliquot alij.

Sed iterum hæc sententia bifariam diuisa est. Quidam enim totam Africam Asiæ coniunxerunt apud Plinium lib. 3. cap. 1. quod Silius sic expressit lib. 3.

Æstiuo Libye torretur subdita Cancro,

Aut ingens Asia latus, aut pars tertia rerum.

Alij Europæ eandem Africam attexuere, apud Salustium de Bello Iugurtino, quod sic Lucanus cecinit 9. Pharf.

Tertia pars rerum Libye, si credere fame

Cuncta velis, at si ventos calumque sequaris

Pars erit Europa.

QUARTA diuidit orbem antiquum in quatuor partes, *Asiam, Europam, Africam, & Ægyptum*. Eius meminere Ortelius, & Philippus Clucrius, sed auctores antiquos non laudant. Ad illam reuocari potest Plinius lib. 5. cap. 9. hîc enim Ægyptum ab Asiâ Pelusiaco ostio, ab Africâ Canopico disternat, qui limites intelligi non possunt, nisi præsuppositâ hac opinione. Cur autem tam exiguæ Regioni nomen partis attribuerint, ea ratio videtur esse, quòd olim in Ægypto plures vrbes, quàm in reliquo orbe reperirentur, vt testatur Eusebius: certè Amasi regnante x. millia vrbiùm præferebat ait Plinius, quarum tria millia supererant dum scribebat Diodorus Siculus.

QUINTA item in partes quatuor orbem secuit, sed *Ægypti* loco *Graciam* substituit. Colligitur ex Herodoto in Melpomene,

M

vbi *Cretam* quæ Græciæ pars est ab *Europâ* fecernit. Sed euidentius Aristoteles lib. 7. Reipublicæ Græcos ab Europæis & Asiaticis separat.

SEXTA denique communissima, & ab omnibus ferè recepta, mundum habitabilem distinguebat in tres partes, *Europam*, *Asiam*, *Africam*. Quarum

EUROPA ad Occidentem & Septentrionem vergebat, breuioribus terminis per Tanaim fluuium, amplioribus per Fl. Carabycem hodie *Oby* ab Asiâ dirempta. Vbi *Roma* gentium Domina, eiusque progenies *Constantinopolis* in Byzantij ruinis fundata. Montes *Alpes*, *Pyrenæus*; fluuij *Rhenus*, & *Danubius*.

ASIA totam plagam Orientalem obtinebat, in Boream Austrumque latè protensa, Africæ simul & Europæ latitudinem propè exæquans. Vbi vrbes illustres *Ninus*, seu *Niniue*, *Babylon*, *Hierosolyma*: Montes *Taurus*, *Caucasus*, *Imaus*: Fluuij *Euphrates*, *Tygris*, *Indus*, & *Ganges*.

AFRICA denique Mediterraneo discreta mari ab Europa, ab Asiâ *Isthmo Arabico* vt doctiores, *Nilo Fluuio*, vt plures credebant, diuisa erat.

Vtrum autem antiqui sub *Atlantis* insulæ nomine cognouerint *Americam*, postea accuratiùs in eadem Americâ disputabuntur.

CAPVT VI.

Orbis Romanus, seu diuisio Romani Imperij in Orientale & Occidentale.

ROMANOS vniuersum orbem possedisse fabulati sunt Poëtæ, adultores quâtum eius voluerint occupasse, & reliquum spreuisse potiùs, quàm desperasse: historia modum suo Imperio constituisse, Rhenumque ac Tygrim (alij Euphratem dicunt) montemque Atlantem sibi terminos constituisse.

Quomodo autem tantum Imperium coaluerit, paucis accipe. Roma 600. annis luctata cum vicinis, primùm *Siciliam* prouinciam fecit, quò appulerat primùm auxiliatrix. Hanc secutæ *Sardinia*, & *Corfica*. *Gallia Narbonensis* viam Iulio Cæsari in *Aquitaniam*, *Celticam*, *Belgicam* aperuit. *Britannia* ab eodem Cæsare tentata, ab aliis Imperatoribus subiugata, & muro tantùm contra Barba-